



# S.A.M.

Secció Alta Muntanya del C.E. de Terrassa

Num. 11

Gener

1959



# Idealitzar

*«J'aime la montagne, non seulement pour les joies sportives qu'elle apporte mais surtout pour l'idéal humain qu'elle représente».*

En aquests mots escrits per quasi un infant, podríem trobar condensat el veritable sentit que hauria d'incitar a tots els aimants de la muntanya a perseverar en un moviment que reafirmés el nostre idealisme.

Muntanyisme vol dir cristallització de totes les virtuts humanes. Veritat és que aquestes virtuts naturals en la criatura humana han d'anar acompanyades de quelcom més per a nodrir així la nostra espècie de la part fonamental que la distingeix dels altres éssers.

Els temps moderns, amb el seu bagatge de materialització, han clavat també les dents a la nostra activitat. Malgrat existir encara un percentatge d'adeptes que no han oblidat els principis sans i, per què no dir-ho, quasi perfectes que facilita el sol apropament de l'home amb les maravelles de la creació, constatem a diari com es van oblidant aquells principis, lliurant-se totalment en mans d'un cúmul de defectes capitanejats pel més repugnant greu de tots: la vanitat.

Hem de sentir-nos satisfets de les nostres conquestes, però amb la humilitat que pressuposa l'haver aconseguit un elevat fi. No n'hi ha prou de poder comptar en la llista de proeses, un sens fi de cims superiors a determinada alçada o d'haver aconseguit les tan preuades «primeres». Hi ha qui creu que la pràctica del muntanyisme es limita a aconseguir determinat objectiu a l'igual que ho faria amb el més vulgar dels esports.

Amb l'inici del nou any, la nostra SECCIO D'ALTA MUNTANYA es disposa a començar una nova etapa. Que aquesta sia profitosa en forma de la més vibrant activitat, cara a les nostres muntanyes, sense oblidar que els desviacionismes poden fructificar convertint en un munt de runes tota una tasca de generacions, entre les que s'hi compten les que han desfilat pel nostre CENTRE en els quasi 50 anys de la seva existència.

MANUEL PLANCHAT



# MEMORIA

## Moviment de socis

En el transcurs d'aquest any, s'han produït 43 baixes, que han estat contrarrestades per les noves altes, que són en nombre de 58; així constant, inscrits en aquesta Secció, 299 socis.

## Actes realitzats

### "Comiat de Quintos"

El dia 15 de gener es va efectuar el comiat de «quintos», representant-se el sàinet còmic «Trencadissa», per socis de la S. A. M.

### Curset d'escalada

Com és costum, i gràcies als excel·lents monitors, es féu el curset d'escalada, amb pràctiques de corda en les regions de «Sant Llorenç del Munt» i «Sots del Bach». Foren aprovats tots els inscrits.

### Festivitat de Sant Bernat de Menton

En col·laboració del Centre Excursionista de Sabadell i la Secció Coral del nostre Centre, es celebrà una vegada més la festivitat del nostre Patró. Es desenrotllaren diversos actes religiosos, populars i excursionistes que finalitzaren amb una Missa celebrada al cenobi de la Mola.

### Excursions oficials de la S.A.M.

A la Mata, Travessa a la Cerdanya, Sots del Bach, Travessa de vacances al Pallars, Nocturna a Montserrat, Excursió espeleològica a l'avenc de les Pinasses, a Montserrat, etc.



## Activitats espeleològiques

A la regió de Sant Llorenç del Munt: Avenc del Club, de l'Espluga, de les Pinasses i del Llest.

A la regió de l'Ordal: Avenc dels Esquirols, Cova dels Lladers, Avenc Montesinos, etc.

## Campaments oficials

Campament d'hivern, sobre neu, als Rasos de Peguera; Acampada hivernenca, a can Guitart de la Muntanya; Acampada a la Cova del Drac, amb motiu del repartiment de medalles del VII Curset d'Escalada. Campament de Tardor, al Palà de Vacarisses.

## Activitats d'escalada

De les nombroses ascensions realitzades pels nostres elements escaladors durant l'any, s'han registrat oficialment les següents:

### A Sant Llorenç del Munt

Cavall Bernat; Roca de l'Esquirol; El Fus; El Bolet de les Castellasses; Les Castellasses (via normal i via Matalonga); Cingle dels Cavalls (per l'aresta); Roca Petanta (via normal i per l'aresta. 1.<sup>a</sup> local); Cova del Drac (via normal i via Feiner); Agulla de La Tranca; Agulla petita de les Fogaroses; El Paller de les Fogaroses; El Gegant de les Fogaroses; Agulleta de la Vall, Cavall Bernat de la Vall, (cara O. i cara E. 1.<sup>a</sup> local); Roca de la Coca; La vella dels Emprius; El «Gendarme» de La Pola.

### A Montserrat

La Trona, Agulla Quarta, La Carota, El Pebrot, El Pitó, Agulla del Camí, La Mòmia, La Momjeta, La Trumfa, La Prenyada, El Fasol, Travessa dels Flautats, La Porra, Agulla de S. Benet, Trencabarrals, El Gorro Frigi per la cara N. (1.<sup>a</sup> local), El Sentinella, L'Antipàtica, Agulla del Pla del Ocells, El Cigró, Cavall Bernat, Paret de S. Geroni, per la via Torras-Nubiola, Talaia Gran, Talaia Petita, Agulla del Pas dels Micos (1.<sup>a</sup> local), La Salamandra (1.<sup>a</sup> local), El Patufet dels Ecos (1.<sup>a</sup> local), Cap del Montgrós, Esfinx del Montgrós (1.<sup>a</sup> local), Plec dels Llibres Superior, per la via Mompar (1.<sup>a</sup> local), El Musclet, La Foca,



Agulla Fina dels Naps de Baix (primera directíssima), Agulla del Miracle El Novici (1.<sup>a</sup> local), Agulla dels Caporals (primera absoluta per la via Teixó), El Nas (1.<sup>a</sup> local), Cim de Corracavalls, Agulla petita del Pas de Príncep, El Bitllet (1.<sup>a</sup> local), El Dit Inferior, El Tub, per la via directa des del collet Patata-Tub (1.<sup>a</sup> local), L'Elefantet (1.<sup>a</sup> local), La Caputxa, El Setrill, El Broc, La Bola de la Partió, La Bitlla, El Cap de Guerrer, L'Anec (1.<sup>a</sup> local), L'Escorpí [1.<sup>a</sup> local], La Torta, La Corona de Reina (1.<sup>a</sup> local), Agulla de la Miranda (1.<sup>a</sup> local), Agulla dels Ossos, per la cara O. (1.<sup>a</sup> local), Agulla dels Ossos (primera absoluta per la cara NE.), Agulla de l'Arbret per l'aresta S. (1.<sup>a</sup> local), La Fili-grana, El Dàtil (primera absoluta per l'aresta dels Bruchs), El Dau, La Portella, La Portella Petita, Agulla Pelada (1.<sup>a</sup> local), Agulla Petita de les Savines (1.<sup>a</sup> local), Agulla Gran de les Savines (1.<sup>a</sup> local), Agulla del Sol Ponent (1.<sup>a</sup> local), Agulla Francesc Canals; Agulla dels Espeò-legs, El Martell, La Palangana (1.<sup>a</sup> local), El Ninet (1.<sup>a</sup> local), La Cadireta, Agulla Llaudó (1.<sup>a</sup> local) i L'Enclusa.

### A Sots del Bach

La Germana Petita, El Germanet, i La Roca Plana.

### Al Pedraforca

Ascensió al Calderer per la paret N., Via Estassen, Agulla Gran del Calderer (1.<sup>a</sup> local), Agulla Petita del Calderer (1.<sup>a</sup> local), El Bec del Calderer (1.<sup>a</sup> local).

### A Espinalvet

Paret Sur de La Roca Griera (1.<sup>a</sup> local).

### Al Pirineu

«Doigt de Pombie» i Paret ENE. del «Grand Pic d'Ossau», per la via Ballini-Trézière (1.<sup>a</sup> local), Trevesa de les Quatre Puntes del «Midi d'Ossau» (1.<sup>a</sup> local), Trevesa de les Tres Crestes del Balaïtous (1.<sup>a</sup> local), «Grand Vignemale» per la paret N. de «La Pique Longue» (1.<sup>a</sup> local), Agulle «Arnaud de Perramo» (primera ascensió per l'aresta S.-NE.), Pic Jean Arlaud per la cara SE. via Seguy (1.<sup>a</sup> local), Tuca de Montarqué per la cara O. (1.<sup>a</sup> local).

## Als Alps Suïssos i Francesos

En el Valais: Travessa de Saas-Fee a Zermatt, per l'Allalimpass i la Cresta de Fee i de Zermatt a Zinal pel Col Durand i el Glacier de la Dent Blanche. Ascensions al Allalinhorn (4.028 m.), al Feekopf (3.888) per la cresta S. Al Arbhorn (3.611)- i a la Travessa integral de l'aresta Aebihorn (3.472 m.), al Mont Durand (3.712), a les valls de Saas i de Zinal, respectivament. En Zermatt, ascensió al Mont Cervin (4.505 m.) En Chamonix, ascensió al Mont Blanch (4.807 m.) amb descens pel Dome i l'Aiguille du Goûter (3 817 m.)

### Existència de material per a préstec

Havent adquirit recentment, dues tendes d'acampada modernes, de tres llocs de capacitat cadascuna, es disposa actualment, per a lloguer de les següents:

- 10 tendes de tres places
- 2 » » quatre »
- 1 » » sis »
- 4 » » tres » defectuoses

I de material divers, el següent:

6 cordinos, 8 piolets, 7 parells de grampons, 3 parells de taloneres, 7 galledes de lona, 1 recipient de lona de 25 l., 1 petromax, 1 llum de petroli, 3 llums per espelma, 1 «botiquín», 3 terres, 8 trams d'escala de corda de 10 i 15 m., 9 cordes de diversos gruixos per a espeleologia, 4 cascos de «bombero» donats pel digníssim Cos de Bomberos, 2 paelles, 3 plates, 1 graelles i 2 olles.

### Existència de material d'escalada per a préstec

5 cordes de 40 m., 2 cordes de 40 m. auxiliars, 1 corda de 24 m. auxiliar, 28 mosquetons, 1 mosquetó gros, 5 martells, 4 escarpes extra llargues, 18 escarpes llargues, 12 escarpes petites, 14 pitons, 10 bagues, 1 anella abandonament «rappel» i l'estaca.

### Préstec de material



# VII CAMPAMENT D'HIVERN

ELS DIES 8 I 9 DE MARÇ

El fet de disposar sols de dos dies pel campament d'hivern a alta muntanya i precisament en lloc poc concorregut, foren els motius per què aquest any, an Fabrés, Musons, Planchat, Sanagustín, Soler i el qui signa, l'emplacéssim als Rasos de Peguera.

El temps ens apressà a muntar les 3 tendes del campament en les vessants de Rasets, amb un vent glacial que bufava fort fent-nos encongir dins les nostres robes, mentre negres boirades ens descarregaven a sobre la neu enyorada, que si per una part ens era desagradable d'aguantar, per altra ens enjóiava, doncs en breus moments engalanà la muntanya de blanc, quan d'alguns llocs n'era ventada.

A mitja tarda, quan el cel es tornà blau i esclarissat, sortírem del cau per a enfilar-nos dalt la carena a esplaiar la vista pel paisatge, que amb els planers raigs de sol de ponent filtrant-se arreu, donant-li llum i color, ens meravellà amb unes muntanyes que en la llunyania s'alçaven moratoses, blavoses, colors foscos, intensos, durs, que els donaven més cos, més presència, més fermesa. Tot seguit i mentres la fosca no ens va caurà a sobre, ens delectàrem pràcticament d'esquí, i, abans de tancar-nos dins la tenda, ratllàrem la negra nit amb la flama allargassada i prima, mig roja, mig groga, del foc de campament, on al seu vol férem vetlla tot el grup, escalfant-nos de davant i refredant-nos l'esquena.

Dins la tenda, que era talment una fortalesa que ens donava segur acolliment, vaig sentir la satisfacció íntima de trobar-me que estava passant una nit a la muntanya, amb la muntanya, tot i ésser hivernença, perquè vivíem en plena naturalesa, no érem absents malgrat la nit i el haver-nos-hi tancat, sinó que sentíem la fredor d'aquella neu que emmantellava la muntanya, que l'engalana a l'hivern, i oíem constant sobre nostres testes - encara que a resguard - el brogit de l'aire en passar tot removent el brancatge dels pins sota els quals les nostres tendes s'estenien per a estar-se al seu abric.

Quan ens despertà la llum del ple dia, que negava tota la tenda, no muguérem un braç de dins el sac, on seguírem inconscients, descansant, indiferents a tot quant fora les tendes podia esdevenir; només després de llarga estona de fruir aquella quietut de la matinada, que



havia estat també una espera que en treure el cap a fora per a veure el paisatge, faria sentir-nos més ànsia i el trobaríem més agradable ens decidírem a obrir-la. La impressió que rebérem no podia ésser millor; tot era nou, tot ens era desconegut; sorgíem d'un confortable cau i ens trobàrem voltats; érem enmig d'un paisatge que ens meravellava, que ens sorprenia, perquè no era aquella mateixa cosa que la nit abans havíem deixat tan gastada, tan remoguda; la boscúria era engalanada de blanques garlandes que tacaven el verd brancatge; una fina i uniforme capa de neu verge, immaculada, sense el més lleu rastre, cobria la terra; les nostres tendes - arrugades - que el dia abans eren tan sobreposades, an formaven, mig cobertes de neu, engalanades amb penjants caramels de cristal·lí glaç, part ja també del paisatge; planers raigs d'un sol que s'esforçava per a donar-nos tebior, per a fer-nos caliu, enjoiaven el paisatge omplint-lo de llum, donant-li relleu amb les ombres que, gegantines, s'allargaven per terra i contrastant fortament la seva grisor, amb els llocs ens que els raigs es banyaven en la neu, que en rebre'ls, era tota ella, en sa més ínfima part, un cristall que ens segava. Aquella matinada, tota la naturalesa era verge.

Prop de migdia, després d'haver fet alguns descensos sobre la neu pols, ens acomiadàrem dels Rasets amb bon regust. Els Rasos, aquell paisatge dolç, suau, d'ondulats pendants nevats, sense una brusca torrentada, cobert de boscos clarissers, prompte el deixàrem endarrera i com a introducció a una muntanya més dura, més escabrosa, ens acostàvem a la famosa paret de la Gallina Pelada, visió que presidia el nostre camí vers coll Ferrús i la vall de Peguera.

Després de passar tota la vall, en trobar-nos més baixos, la neu ja no hi havia arribat, i així, tot era verdor, tot era gemat; l'aire es sentia tebi i portava una flaire intensa, el perfum del bosc de pins de cos rogenic que per enmig passàvem; les muralles que formen la vall, de roquisser fortament colorejat, intentaven abraçar el cel alçant-se més i més, i es coronaven de formes extravagants.

Quan la vall s'aixamplà, ajaiant-se, la verdor dels prats i sembrats que l'omplien, els quals voltaven les masies tan obertes, tan personals del Bergadà, era tan dolça, de plena i avançada primavera, que inclús a nosaltres ens costava de creure - talment com si hagués estat en un somni - que a poques hores de camí amunt de la mateixa vall, era hivern encara, amb ses neus, ses gels, i terres cremades on bufaven uns aires que tallaven de tan freds.

*SALVADOR PRAT*



## Escaladors, i escaladors...

*La veu de la roca crida fort,  
però no a tots crida de la mateixa manera...*

A tots vosaltres deu ésser familiar el pas d'aquests grups d'escaladors que amb la motxilla ben plena pugen a la muntanya amb tanta pressa com si se'ls escapés el tren. Duen una idea fixa; arribar quant abans possible a l'agulla que es disposen escalar, i d'aquesta idea en fan l'únic objecte del dia, la principal raó que els empenya la jornada.

Darrera d'aquests, i amb la motxilla tan plena com ells, en veiem pujar d'altres. Per la indumentària endevinem també que són escaladors, però ja no els veiem caminar amb tanta pressa. S'han adonat que fa un dia esplèndid i pugen aspirant fort la bellesa de la muntanya.

Entre aquestes dues classes d'escaladors existeix una gran diferència. Els primers, només van a la muntanya per a escalar i el més important per a ells és el nombre d'agulles aconseguïdes durant la temporada, mentres que els altres, són muntanyencs que estimen abans que tot la muntanya. L'escalada és per a ells un al·licient més dels tants que pot proporcionar-los la Naturalesa i, per tant, no es mostren contrariats quan el mal temps els obliga a variar els projectes, ni tampoc consideren un fracàs personal abandonar una ascensió en un moment determinat, car la veritable valentia es demostra moltes vegades a saber reconèixer si cal davant dels companys de cordada, que no es disposa del suficient coratge per a prosseguir.

El mal escalador és con una estrella que apareix de sobte per a apagar-se al cap d'un temps, quan ja ha esgotat tot el repertori de bones ascensions que tots coneixem, i amb les quals creu haver aconseguit un nom, i al mateix temps, que ha aconseguit igualar-se a d'altres que ell admirava en un principi. Arribat aquest moment, desapareix definitivament dels àmbits muntanyencs.

També al veritable escalador li arriba l'hora de deixar l'escalada, ja sigui per haver perdut l'agilitat i la lleugeresa de la joventut o per qualsevol altra raó, però no per això abandona la muntanya. No fóra lògic, ja que ha estat ella la finalitat principal que l'ha cridat un diumenge darrera l'altre. La muntanya doncs, seguirà acollint-lo i proporcionant-li el conjunt incomparable de les seves belleses, i per ell, l'època d'escalador serà el record d'una joventut inquieta i vigorosa viscuda en les mateixes roques que segueixen rodejant-lo i a les que continua essent fidel.

*DELFI FEINER*

